

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 692/2005

z dnia 28 kwietnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2605/2000 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wag elektronicznych (REWS) pochodzących, między innymi, z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI OBOWIĄZUJĄCE

(1) Obecnie obowiązujące środki są ostatecznym cłem antydumpingowym nałożonym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2605/2000⁽²⁾ na przywóz niektórych wag elektronicznych („REWS”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Zgodnie z tym samym rozporządzeniem cło antydumpingowe nałożono również na przywóz REWS pochodzących z Tajwanu i Republiki Korei.

B. OBECNE DOCHODZENIE**1. Wniosek o wszczęcie rewizji**

(2) Po nałożeniu ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz REWS pochodzących z ChRL Komisja otrzymała od dwóch powiązanych chińskich przedsiębiorstw, Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd. i Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd. (zwane dalej „wnioskodawcą”), wniosek o wszczęcie rewizji „nowego eksporta-

tera” rozporządzenia (WE) nr 2605/2000 zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawca podnosił, że nie jest powiązany z producentami eksportującymi w ChRL, podlegającymi obowiązującym środkom antydumpingowym w odniesieniu do REWS. Ponadto podnosił, że nie prowadził wywozu REWS do Wspólnoty w okresie pierwotnego dochodzenia (zwanego dalej „OD pierwotnego”, tj. od dnia 1 września 1998 r. do dnia 31 sierpnia 1999 r.), ale zaczął prowadzić wywóz do Wspólnoty w późniejszym okresie.

2. Wszczęcie rewizji „nowego eksportera”

(3) Komisja zbadała dowody przedstawione przez wnioskodawcę i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia rewizji zgodnie z przepisami art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym oraz po umożliwieniu przedstawienia uwag przez zainteresowany przemysł wspólnotowy Komisja wszczęła, na mocy rozporządzenia (WE) nr 1408/2004, rewizję rozporządzenia (WE) nr 2605/2000 w odniesieniu do wnioskodawcy i rozpoczęła swoje dochodzenie.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji wszczynającym rewizję zniesiono cło antydumpingowe wynoszące 30,7 %, nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2605/2000 na przywóz REWS produkowanych przez wnioskodawcę. Równocześnie, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, władze celne zostały poinstruowane o powzięciu odpowiednich kroków celem zarejestrowania tego rodzaju przywozu.

3. Produkt rozpatrywany

(5) Produkt rozpatrywany w obecnej rewizji jest taki sam, jak produkt objęty dochodzeniem, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków na przywóz REWS pochodzących z ChRL (zwanym dalej „dochodzeniem pierwotnym”), tj. wagi elektroniczne wykorzystywane w handlu detalicznym, których maksymalna zdolność ważenia nie przekracza 30 kg i które wyposażone są w cyfrowy wyświetlacz wagi, ceny za jednostkę i ceny do zapłaty (niezależnie od posiadania możliwości drukowania tego rodzaju danych), zwykle zgłaszane w ramach kodu CN ex 8423 81 50 (kod TARIC 8423 81 50 10) i pochodzące z ChRL.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 42. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1408/2004 (Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 8).

4. Zainteresowane strony

- (6) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu o wszczęciu rewizji. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich uwag na piśmie oraz złożenie ustnych wyjaśnień.
- (7) Komisja przesłała również wnioskodawcy formularz wniosku o traktowanie przedsiębiorstwa jako podmiotu gospodarki rynkowej (zwane dalej „MET”) oraz kwestionariusz. Komisja otrzymała odpowiedzi w wyznaczonych w tym celu terminach. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne dla celów określenia dumpingu, łącznie z formularzem MET, oraz przeprowadziła wizytę weryfikacyjną na terenie firmy wnioskodawcy.

5. Okres dochodzenia

- (8) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2004 r. (zwany dalej „okresem dochodzenia” lub „OD”).

C. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Przyznanie statusu „nowego eksportera”

- (9) Dochodzenie potwierdziło, że wnioskodawca nie prowadził wywozu produktu rozpatrywanego w okresie pierwotnego dochodzenia oraz że rozpoczął wywóz do Wspólnoty po tym okresie.
- (10) Ponadto wnioskodawca wykazał, że nie był powiązany z żadnymi eksporterami ani producentami w ChRL podlegającymi obowiązującym środkiem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu REWS pochodzących z ChRL.
- (11) W tym kontekście potwierdza się, że wnioskodawcę powinno się uważać za „nowego eksportera” zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. Traktowanie jako podmiotu gospodarki rynkowej („MET”)

- (12) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 wspomnianego artykułu dla producentów spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach gdy zostanie wykazane, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego miały zastosowanie warunki gospodarki rynkowej. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:

— decyzje biznesowe podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznego wpływu

państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,

- firmy mają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z międzynarodowymi standardami rachunkowości (zwanymi dalej „MSR”) stosowanymi we wszystkich celach,
- nie ma miejsca przeniesienie zniekształceń z systemów gospodarki nierynkowej,
- prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,
- przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

- (13) Wnioskodawca wystąpił o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Stałą praktyką Wspólnoty jest sprawdzanie, czy grupa powiązanych przedsiębiorstw wypełnia jako całość warunki uzyskania MET. Dlatego też Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd i Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd poproszono o wypełnienia formularza wniosku o MET. Obydwa przedsiębiorstwa przedłożyły wypełnione formularze MET w wyznaczonym terminie.

- (14) Komisja poszukiwała wszelkich niezbędnych informacji i zweryfikowała wszelkie informacje dostarczone we wnioskach MET w siedzibach zainteresowanych przedsiębiorstw.

- (15) Stwierdzono, że wnioskodawcy nie należy przyznawać MET, ponieważ wspomniane dwa powiązane chińskie przedsiębiorstwa nie spełniały pierwszych dwóch kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (16) W odniesieniu do pierwszego kryterium, umowa spółki jednego z dwóch powiązanych chińskich producentów zezwala jej kontrolowanemu przez państwo partnerowi, który nie posiada żadnego kapitału przedsiębiorstwa i został przedstawiony jako pełniący jedynie funkcje właściciela, na wystąpienie z wnioskiem o odszkodowanie, jeżeli przedsiębiorstwo nie zrealizowałoby swoich celów związanych z produkcją, sprzedażą i zyskiem. Ponadto celem uznania budynków za środki trwałe oraz rozpoczęcia amortyzacji praw wynikających z użytkowania gruntu niezbędna była zgoda władz lokalnych. Co więcej, jeden z chińskich producentów nigdy nie uiścił opłaty za prawo do korzystania z gruntu i czerpał korzyści z gwarancji bankowych udzielonych bez opłaty przez stronę trzecią. W powyższych okolicznościach i z uwzględnieniem faktu, że przedsiębiorstwo nie mogło wykazać, że decyzje biznesowe podejmowane są w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, odzwierciedlając wartości rynkowe i bez znacznego wpływu państwa, uznano, że wspomniane kryterium nie zostało spełnione.

- (17) W odniesieniu do drugiego kryterium uznano, że wnioskodawca narusza określone międzynarodowe standardy rachunkowości („IAS”). Jeżeli chodzi o IAS 1, wnioskodawca naruszył trzy fundamentalne zasady rachunkowości: rachunkowości na bazie materiałowej, rozważa prymatu treści nad formą. Wnioskodawca nie działał również zgodnie ze standardem IAS 2 dotyczącym magazynów, budynki nie były uznane i amortyzowane zgodnie ze standardem IAS 16, natomiast prawa wynikające z użytkowania gruntu nie zostały amortyzowane zgodnie ze standardem IAS 38. Wreszcie, naruszone zostały standard IAS 21 dotyczący skutku zmian kursów walutowych i standard IAS 36 dotyczący aktualizacji wartości aktywów finansowych. Fakt, że w sprawozdaniach z audytu przemilczano większość przypadków naruszeń IAS, wskazuje, że sam audyt nie był przeprowadzony zgodnie ze wspomnianymi standardami.
- (18) Należy również podkreślić, że w sprawozdaniu biegłego rewidenta dotyczącym roku finansowego 2001 jednego z dwóch chińskich producentów odnotowano problemy dotyczące magazynów, natomiast w sprawozdaniu biegłego rewidenta dotyczącym lat finansowych 2002 i 2003 odnotowano, że wspomniane przedsiębiorstwo nie wprowadziło odpowiedniej polityki związanej z aktualizacją wartości aktywów finansowych. Były to zatem problemy, które pojawiały się każdego roku i na które biegli rewidentci daremnie zwracali uwagę. Jest to kolejny element, który jasno wskazuje na fakt, że księgowość wnioskodawcy nie jest wiarygodna.
- (19) Wnioskodawca i przemysł wspólnotowy mieli możliwość przedstawienia swoich uwag dotyczących powyższych ustaleń. Po konsultacji z Komitetem Doradczym poinformowano wnioskodawcę, że nie można mu przyznać MET. Przemysł wspólnotowy nie przedstawił żadnych uwag. Wnioskodawca twierdził, że nie doszło do ingerencji państwa, że koszty odzwierciedlały wartości rynkowe i że wyżej wspomniane standardy IAS nie miały zastosowania w tym przypadku.
- (20) W szczególności jeden z dwóch powiązanych chińskich producentów twierdził, że wnioski o odszkodowanie związane z wynikami przedsiębiorstwa zwykle można znaleźć w umowie spółki typu *joint venture* w warunkach gospodarki rynkowej. Drugi producent uznał za normalne to, że przedsiębiorstwo było zwolnione z opłat podczas fazy przygotowywania projektu. Wreszcie, uznał on, że amortyzacja budynków i zamortyzowanie prawa wynikającego z użytkowania gruntu nie dotyczyły wyłącznie tego przedsiębiorstwa i że chińskie władze nie odniosły z tego powodu żadnej korzyści.
- (21) Te argumenty należało odrzucić. Po pierwsze, mimo że samo istnienie spółki *joint venture*, takiej jak w obecnym dochodzeniu, nie wskazuje na interwencję państwa, umowa spółki zawiera mechanizmy umożliwiające państwu interwencję. W szczególności prawo chińskiego partnera (tzn. władz lokalnych) do wystąpienia o odszkodowanie nie jest ograniczone do przypadku nieuiszczania opłat za użytkowanie gruntu. Zatem zakres praw chińskiego partnera jest większy niż zakres praw zwykłego właściciela. Po drugie, przez pierwszy rok działalności należało uiszczać opłaty za grunt na rzecz państwa. Jakkolwiek zwolnienie od tego rodzaju obowiązku ponoszenia opłat należało przewidzieć w kontrakcie. Wreszcie, fakt, że wnioskodawca przyznał, że amortyzacja budynków i zamortyzowanie prawa wynikającego z użytkowania ziemi nie są określane przez same przedsiębiorstwa, nie potwierdza wniosku, zgodnie z którym państwo mogło w znaczny sposób interweniować w decyzje biznesowe wnioskodawcy.
- (22) Głównym argumentem wnioskodawcy w sprawie kryterium 2 było to, że księgowi w Chińskiej Republice Ludowej nie przyjęli IAS. Wnioskodawca przyznał, że nie były one stosowane, jednakże uznał, że IAS wspomniane przez Komisję nie miały zastosowania w OD. Jednakże ustalono, że wszystkie przepisy IAS, o których mowa w motywie 17, obowiązywały w OD.
- (23) W swoich uwagach do ostatecznego dokumentu ujawniającego wnioskodawca twierdził, że postanowienie o nieprzyznaniu MET dwóm powiązanym chińskim producentom nie zostało powzięte w okresie trzech miesięcy od wszczęcia dochodzenia, jak stanowi art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Według wnioskodawcy miało to wpływ na decyzje Komisji o nieprzeprowadzaniu weryfikacji informacji dostarczonych przez niektóre powiązane z nim przedsiębiorstwa oraz przez producenta w kraju analogicznym, co spowodowało, że wynik dochodzenia był nieobiektywny.
- (24) Jeżeli chodzi o argument dotyczący trzymiesięcznego terminu, to niedotrzymanie tego rodzaju terminu nie skutkuje żadnymi oczywistymi konsekwencjami prawnymi. Należy zauważyć, że wnioski związane z MET były wybrakowane i wymagały wielu poważnych wyjaśnień i dodatkowych informacji, co opóźniło dochodzenie. Dwóm powiązanym chińskim producentom eksportującym przedłużono, na ich własny wniosek, terminy na przedłożenie wspomnianych wyjaśnień i dodatkowych informacji. Ponadto, ponieważ nie mogli oni przyjąć zespołu weryfikacyjnego na początku października 2004 r., wizyta weryfikacyjna miała miejsce w drugiej połowie tego miesiąca, w ten sposób powodując dalsze opóźnienie ustalenia MET. Dlatego też uznano, że wiążące ustalenie MET można było przeprowadzić bądź przyjąć również po wspomnianym trzymiesięcznym okresie.
- (25) Komisja dokonała weryfikacji wszystkich informacji, które uważała za niezbędne, podczas dochodzenia przeprowadzonego w siedzibie wnioskodawcy i przyjęła wszystkie informacje dostarczone przez powiązane przedsiębiorstwa w celu ustalenia ceny eksportowej. Zatem fakt braku przeprowadzenia wizyt weryfikacyjnych w siedzibach tych powiązanych przedsiębiorstw nie miał negatywnego wpływu na wnioskodawcę. W odniesieniu do producenta w kraju analogicznym ustalenia przedstawiono w motywach od 29 do 41.

- (26) W świetle powyższych ustaleń uznano, że wnioskodawca nie spełnił warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i dlatego też nie należy przyznawać MET.

3. Traktowanie indywidualne („TI”)

- (27) Wnioskodawca wystąpił również o TI w przypadku nieprzyznania mu MET. Na podstawie otrzymanych informacji uznano, że wspomniane dwa powiązane chińskie przedsiębiorstwa spełniły wszystkie wymagania związane z TI określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (28) Zatem uznano, że wnioskodawcy należy przyznać TI.

4. Dumping

Wartość normalna

a) Kraj analogiczny

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do krajów nieposiadających gospodarki rynkowej oraz krajów o systemie przejściowym, którym nie przyznano traktowania jako podmiotu gospodarki rynkowej, wartość normalną należy ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym.
- (30) W rozporządzeniu wszczynającym niniejszą rewizję Komisja wskazała zamiar wykorzystania Indonezji jako właściwego kraju analogicznego dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL, zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie. Indonezja była już wykorzystywana jako kraj analogiczny w pierwotnym dochodzeniu.
- (31) W związku z tym wyborem żadna z zainteresowanych stron nie wniosła sprzeciwu. Producent indonezyjski, który współpracował w pierwotnym dochodzeniu, współpracował również w obecnej rewizji i wypełnił kwestionariusz Komisji.
- (32) Należy również zauważyć, że przed podjęciem decyzji dotyczącej najwłaściwszego kraju analogicznego kwestionariusze wysłano również do producentów w Republice Korei, Tajwanie i Japonii, jednakże ci producenci nie wyrazili chęci współpracy.
- (33) W świetle powyższych ustaleń, a w szczególności w świetle faktu, że Indonezja była wykorzystywana jako kraj analogiczny w pierwotnym dochodzeniu, oraz ponieważ nie ma wskazań, zgodnie z którymi właściwość Indonezji jako kraju analogicznego zmieniła się, uznaje się, że Indonezja stanowi właściwy kraj analogiczny, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (34) Fakt braku przeprowadzenia w okresie rewizji żadnej wizyty weryfikacyjnej w siedzibie indonezyjskiego producenta, podczas gdy tego rodzaju wizytę przeprowadzono podczas dochodzenia pierwotnego, wnioskodawca uznał za dyskryminującą zmianę metodologii pomiędzy dochodzeniem pierwotnym a obecną rewizją. Ponadto wnio-

skodawca uznał za dyskryminujące wykorzystanie nie zweryfikowanych faktów do ustalenia wartości normalnej dla producenta eksportującego, działającego w kraju nieposiadającym gospodarki rynkowej, podczas gdy nie zdarza się to w rewizjach „nowych eksporterów” dotyczących producentów eksportujących w krajach o gospodarce rynkowej. Wnioskodawca, opierając się na informacjach zawartych w dokumentach niepodlegających klauzuli poufności, twierdził, że odpowiedź na kwestionariusz producenta indonezyjskiego była w rzeczywistości nieadekwatna i zawierała jedynie informacje umożliwiające przeprowadzenie przybliżonego obliczenia konstruowanej wartości normalnej.

- (35) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego wizyty weryfikacyjne nie są obowiązkowe. Dlatego też braku przeprowadzenia wizyty weryfikacyjnej nie można uznać za dyskryminację. Ponadto fakt, że wizyta weryfikacyjna nie została przeprowadzona w siedzibie indonezyjskiego producenta podczas rewizji nie oznacza, że przedstawione informacje nie zostały dokładnie przeanalizowane. Informacje przedstawione przez indonezyjskiego producenta były zgodne z informacjami przedstawionymi w pierwotnym dochodzeniu, które zostały zweryfikowane na miejscu, były one również zgodne z dokumentami dowodowymi dostarczonymi w odpowiedzi na kwestionariusz. Informacje te były wystarczające, aby przeprowadzić szczegółowe obliczenie konstruowanej wartości normalnej, określonej poniżej. Fakt, że wnioskodawca nie mógł odnaleźć w dokumentach niepodlegających klauzuli poufności wszystkich poufnych szczegółów informacji dostarczonych przez indonezyjskiego producenta, nie stanowi, że takie informacje są niewłaściwe do obliczenia wartości normalnej. Wreszcie, wnioskodawca nie twierdził, że dokumentacja niepodlegająca klauzuli poufności nie zawierała wystarczająco szczegółowych streszczeń, umożliwiających prawidłowe zrozumienie informacji dostarczonych z zachowaniem poufności.
- (36) W świetle powyższych ustaleń uwagi wnioskodawcy dotyczące wizyty weryfikacyjnej oraz uwagi dotyczące nieodpowiednich informacji należało odrzucić.

b) Obliczanie wartości normalnej

- (37) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla dwóch powiązanych chińskich producentów eksportujących ustalono na podstawie informacji otrzymanych od producenta w kraju analogicznym. Mimo że prowadzone przez tego producenta produkcja i sprzedaż na wywóz były znaczne, jego sprzedaż do niepowiązanych klientów na rynku indonezyjskim uważano za przeprowadzoną w niewystarczających ilościach. Dlatego też wartość normalną należało określić na podstawie wartości konstruowanej dla rodzajów produktów porównywalnych z produktami wywozonymi do Wspólnoty przez wnioskodawcę, tzn. na podstawie kosztów produkcji REWS wytwarzanych w Indonezji oraz uzasadnionej kwoty na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne (zwane dalej „SGA”) oraz na przychody.

(38) Wykorzystano wydatki SGA poniesione przez producenta indonezyjskiego, jak również przez jedno powiązane przedsiębiorstwo zaangażowane w jego sprzedaż na rynku krajowym.

(39) Do obliczenia marży zysku, z powodu braku odpowiednich ilości sprzedanych przez indonezyjskiego producenta niepowiązanym klientom na jego rynku krajowym, niezbędne było wykorzystanie informacji z pierwotnego dochodzenia. Podjęto decyzję o uwzględnieniu marży zysku wykorzystywanej do konstruowania wartości normalnej w pierwotnym dochodzeniu dotyczącym przywozu REWS z Tajwanu. Marżę tę uznano za uzasadnioną przy braku jakichkolwiek innych informacji dotyczących zyskowności produktu podobnego, sprzedawanego w Indonezji. Należy również zauważyć, że REWS sprzedawane przez tajwańskich producentów eksportujących na tajwańskim rynku krajowym były wagami ważącymi niskie wartości. Tak było również w przypadku REWS wytwarzanych przez producenta w kraju analogicznym.

(40) Wnioskodawca twierdził, że zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przy określaniu wartości normalnej należało zastosować taką samą metodologię jak w pierwotnym dochodzeniu, tzn. należało uwzględnić ceny sprzedaży. Twierdził on również, że nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że SGA przedsiębiorstwa powiązanego zostały ujęte w pierwotnym dochodzeniu, ponieważ w pierwotnym rozporządzeniu nie ma wzmianki dotyczącej tej kwestii. Wyglądałoby więc na to, że metodologia wykorzystana w pierwotnym dochodzeniu została zmieniona ze szkodą dla wnioskodawcy. Ponadto wnioskodawca dowodził jedynie, że w tym przypadku niecodzienną praktyką było uwzględnienie w dochodzeniu pierwotnym zyskowności rynku innego niż rynek kraju analogicznego.

(41) Jeżeli chodzi o powyższe argumenty, określone w motywie 37, wykorzystano konstruowaną wartość normalną z zyskiem ze sprzedaży na rynku krajowym w pierwotnym dochodzeniu na Tajwanie, ponieważ sprzedaż na rynku krajowym w Indonezji w okresie dochodzenia została uznana za niewystarczającą dla określenia wartości normalnej na podstawie cen sprzedaży. Taka sytuacja nie miała miejsca podczas pierwotnego dochodzenia, kiedy to wykorzystano ceny sprzedaży, nie zaś wartość konstruowaną. Dlatego właśnie rozporządzenie pierwotne nie zawierało żadnych szczegółów dotyczących wydatków SGA. Ponadto należy zauważyć, że jeżeli zostałyby wykorzystane ceny tych kilku sprzedaży REWS, do których doszło na rynku indonezyjskim, wartość normalna określona w ten sposób byłaby wyższa. Stałoby się tak samo, gdyby podczas konstruowania wartości normalnej wykorzystano marżę zysku pochodzącą z tych niewielu sprzedaży, jakie miały miejsce na rynku krajowym w Indonezji. Dlatego też niewłaściwe jest twierdzenie, że metodologia uległa zmianie ze szkodą dla wnioskodawcy.

Cena eksportowa

(42) Dwóch powiązanych chińskich producentów eksportujących sprzedawało swoje REWS do Wspólnoty poprzez powiązane przedsiębiorstwa (handlowców) zarejestrowane w Samoa i na Tajwanie. Cenę eksportową ustalono na podstawie cen powtórnej sprzedaży płaconych lub płatnych przez pierwszego niezależnego kupca we Wspólnocie.

Porównanie

(43) Porównanie pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową zostało przeprowadzone na podstawie *ex factory* i na takim samym poziomie handlu. Celem zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice w czynnikach, które, jak wykazano, miały wpływ na ceny i na porównywalność cen. Na tej podstawie w stosownych przypadkach uwzględniono różnice w cechach fizycznych, kosztach transportu, kosztach przeladunku i prowizjach.

(44) W wartości normalnej uwzględniono również dostosowanie mające na celu wyeliminowanie wartości jakiegokolwiek interfejsu drukarki. Ponadto, ponieważ niektóre z modeli sprzedawanych przez powiązanych chińskich producentów eksporterów były wyposażone we wskaźnik, w wartości normalnej uwzględniono dostosowanie obejmujące wartość takiego wskaźnika.

(45) Ze względu na to, że powiązani chińscy producenci eksportujący spełniają funkcje podobne do agentów działających na podstawie prowizji, w wartości normalnej uwzględniono dostosowanie obejmujące prowizję, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Poziom prowizji obliczono na podstawie bezpośrednich dowodów wskazujących na istnienie tego rodzaju funkcji. W tym kontekście w obliczeniu prowizji uwzględniono wydatki SGA poniesione przez powiązanych handlowców na sprzedaż rozpatrywanego produktu wytwarzanego przez dwóch powiązanych chińskich producentów.

(46) Wnioskodawca twierdził, że model sprzedawany w kraju analogicznym miał wyższe specyfikacje, co wpłynęło na porównywalność cen.

(47) Ponieważ wnioskodawca nie przedstawił ani jednego przykładu rzekomych wyższych specyfikacji i ich rzekomego wpływu na porównywalność cen, nie można było przyjąć tego argumentu.

(48) Wnioskodawca twierdził, że należało wykorzystać niektóre informacje przedstawione kolejno w odpowiedziach na kwestionariusz celem obliczenia dostosowania obejmującego koszty transportu i przeladunku w cenie eksportowej.

(49) Wniosek ten przyjęto i cenę eksportową dostosowano wzwyż.

- (50) Wnioskodawca twierdził, że w wartości normalnej należy uwzględnić dostosowanie obejmujące koszty po sprzedaży, koszty gwarancji i kredytów. Twierdził również, że od wartości normalnej należy odliczyć koszty wynikające z umowy podpisanej pomiędzy jednym z przedsiębiorstw powiązanych indonezyjskiego producenta a dystrybutorem w Indonezji.
- (51) Powyższe wnioski należało odrzucić, ponieważ koszty wspomniane przez wnioskodawcę nie były zawarte w kosztach wytwarzania ani w wydatkach SGA wykorzystywanych do konstruowania wartości normalnej. Dlatego też nie istnieje żaden powód dla odliczenia tego rodzaju kosztów od wartości normalnej.
- (52) Według wnioskodawcy art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie zezwala na odliczenie prowizji od cen eksportowych jego powiązanych przedsiębiorstw, ponieważ w rzeczywistości nie zapłacono żadnych prowizji. W każdym razie przy uwzględnianiu tego rodzaju dostosowania w cenach eksportowych należało poczynić podobne dostosowanie do wartości normalnej, ponieważ przedsiębiorstwo powiązane z producentem indonezyjskim spełniało takie same funkcje jak powiązane przedsiębiorstwa wnioskodawcy. Ponadto w odniesieniu do sprzedaży przez Tajwan wnioskodawca twierdził, że obliczenie dostosowania objęło koszty związane z produkcją i zarządzaniem. Wykorzystany klucz podziału powinien więc zostać oparty na liczbie pracowników pracujących przy dystrybucji i sprzedaży REWS w przedsiębiorstwie tajwańskim, zamiast na całkowitej liczbie pracowników zajmujących się dystrybucją i sprzedażą.
- (53) Artykuł 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie wymaga, aby prowizja w formie marży została rzeczywiście zapłacona, szczególnie gdy handlowiec jest powiązany z producentem eksportującym, jeżeli funkcje handlowca są podobne do funkcji agenta działającego na podstawie prowizji. Dostosowanie obejmujące prowizje należy przeprowadzić, jeżeli strony nie działają na podstawie związku zleceniodawca-agent, lecz osiągają taki sam wynik ekonomiczny, działając jako nabywca i sprzedawca. Powiązane przedsiębiorstwa wnioskodawcy wystawiały faktury na całą sprzedaż na wywóz do niepowiązanych klientów i ustalały ceny sprzedaży, podczas gdy klienci składali u nich zamówienia. Nie było tak w przypadku przedsiębiorstwa powiązanego z indonezyjskim producentem, którego wydatki SGA wykorzystano do konstruowania wartości normalnej. W rzeczywistości sprzedaż na rynku indonezyjskim była prowadzona przez inne powiązane przedsiębiorstwo, jak już to wytłumaczono w motywie 51, a wydatki SGA tego przedsiębiorstwa nie zostały wykorzystane do konstruowania wartości normalnej. Dlatego też nie było właściwe dokonywanie tego rodzaju dostosowania do wartości normalnej i żądania wnioskodawcy nie mogły zostać zaakceptowane.
- (54) W odniesieniu do obliczenia dostosowania uwzględniającego prowizje należy podkreślić, że wnioskodawca, mimo wyraźnego żądania, nie przedstawił wystarczająco szczegółowych informacji, które umożliwiłyby inną alokację wydatków SGA. W tym kontekście żądanie wnioskodawcy dotyczące obliczenia dostosowania na prowizję należało odrzucić.

Margines dumpingu

- (55) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej ze względu na typ porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odpowiadającego typowi rozpatrywanego produktu.
- (56) Porównanie wykazało istnienie dumpingu. Zgodnie z ustaloną praktyką Wspólnoty dla dwóch powiązanych producentów eksportujących obliczono jeden margines dumpingu. Ten margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny netto na granicy Wspólnoty przy niezaplaconym cło, dla powiązanych przedsiębiorstw Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd i Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd wynosi 52,6 %.

D. ZMIANA ŚRODKÓW PODDANYCH REWIZJI

- (57) W świetle wyników dochodzenia uznaje się, że na wnioskodawcę należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie ustalonego marginesu dumpingu. Margines ten wynosi poniżej ogólnokrajowego poziomu usunięcia szkody, ustalonego dla ChRL w pierwotnym dochodzeniu.
- (58) W tym kontekście zmienione cło antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu REWS z Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd i Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd wynosi 52,6 %.

E. NAŁOŻENIE CŁA ANTYDUMPINGOWEGO Z MOCĄ WSTECZNĄ

- (59) W świetle powyższych ustaleń cło antydumpingowe mające zastosowanie do wnioskodawcy powinno zostać nałożone z mocą wsteczną na przywóz rozpatrywanego produktu, który poddano obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1408/2004.

F. UJAWNienie

- (60) Wszystkie zainteresowane strony poinformowano o wszelkich zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których planowano nałożyć na przywóz REWS od wnioskodawcy zmienione ostateczne cło antydumpingowe oraz nałożyć to cło z mocą wsteczną na przywóz podlegający rejestracji. Uwagi zainteresowanych stron rozważono i uwzględniono tam, gdzie stosownie.
- (61) Niniejsza rewizja nie zmienia daty wygaśnięcia środków nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2605/2000 zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2605/2000 dodaje się rubryki w brzmieniu:

„Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Kod dodatkowy TARIC
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd No. 3217 Hong Mei Road, Shanghai 201103, Chińska Republika Ludowa	52,6 %	A561
	Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd No. 1688 Huateng Road, Huaxin Town, Qingpu District, Shanghai, Chińska Republika Ludowa	52,6 %	A561”

2. Niniejszym nałożone cło nakłada się również z mocą wsteczną na przywóz produktu rozpatrywanego, zarejestrowanego zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1408/2004.

Niniejszym nakazuje się władzom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu produktu rozpatrywanego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i wytwarzanego przez Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd i Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd.

3. O ile nie przewidziano inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 28 kwietnia 2005 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący